

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2005-309-0127

Dato:

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 35 af 1. november 2005 (alm. del).

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål nr. 35:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31. oktober 2005 fra Brandt & Sigsten Pedersen, jf. alm. del – bilag 24.

Svar:

Brandt & Sigsten Pedersen har i henvendelsen af 31. oktober 2005 bedt om foretræde for Folketingets Skatteudvalg. Det drejer sig om den lovgivning om beskatningen af sildekvoter (L 229, folketingsåret 2003-04), der blev vedtaget før sommerferien 2004.

Firmaet finder, at der blev lovgivet med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2003 til ulempe og skade for de fiskere, der har valgt at sælge deres sildekvoter.

Jeg er ikke enig i denne påstand.

I punkt 2.2. (Gennemgang af lovgivning, praksis mv.) i de almindelige bemærkninger til L 229, hvortil der senere blev stillet ændringsforslag om beskatningen af sildekvoter, står der bl.a. om beskatningen af sildekvoter:

”I svar af 14. november 2002 på spørgsmål nr. S 4, folketingsåret 2002-03, oplyste skatteministeren, at Skatteministeriet havde meddelt Fødevareministeriet, at der ikke skal ske beskatning ved tildeling af en vederlagsfri **sildekvote**, da en tildeling, efter Skatteministeriets vurdering af de foreliggende oplysninger om sildekvoternes konstruktion, ikke udgør en økonomisk fordel af pengeværdi på tildelingstidspunktet.

I sit svar oplyste skatteministeren endvidere, at det ligeledes var meddelt Fødevareministeriet, at sildekvoterne i øvrigt ville være omfattet af afskrivningslovens § 40, således at en fortjeneste ville blive beskattet ved salg, og at en køber ville kunne afskrive på anskaffelsessummen.”

Som det fremgår, kom Skatteministeriets udmelding af 14. november 2002, før den nye ordning med individuelt omsættelige sildekvoter gik i gang den 1. januar 2003. Det vil sige, at omverdenen forventede, at de nye sildekvoter fra og med den 1. januar 2003 ville blive behandlet i overensstemmelse med Skatteministeriets udmelding.

Under Folketingets behandling af L 229 om beskatningen af CO₂-kvoter opstod der et pres for at få lovfæstet Skatteministeriets udmelding, fordi der på baggrund af en praksis for sukkerkvoter, som i øvrigt også er omtalt i bemærkningerne til L 229, var opstået usikkerhed om den skattemæssige behandling af sildekvoter.

Hvis sildekvoter skulle følge den praksis, der herefter tegnede sig, ville de fiskere, der havde fået tildelt sildekvoter vederlagsfrit, blive beskattet af kvoternes værdi, som havde vist sig at være højere end først antaget. De fiskere, der havde købt sig til sildekvoter, ville heller ikke kunne afskrive anskaffelsessummen. Til gengæld ville en fortjeneste ved salg af en sildekvote formentlig ikke blive beskattet.

Ved L 229 blev de gunstige regler om skattefrihed ved vederlagsfri tildeling af en sildekvote og afskrivningsret ved køb af en sildekvote sikret med tilbagevirkende kraft fra og med den 1. ja-

nuar 2003. Endelig blev lovfæstet en regel, som er velkendt i skattelovgivningen, nemlig at for-tjeneste ved salg beskattes, og at tab ved salg kan fradrages.

Som forhistorien viser, er disse regler ikke udtryk for skærpet lovgivning med tilbagevirkende kraft. Der er tværtimod tale om en cementering af en udmelding fra Skatteministeriet om nogle gunstige regler, som de berørte fiskere og deres rådgivere havde rig mulighed for at få kendskab til og derfor måtte forvente ville gælde fra og med den 1. januar 2003, hvor den nye sildekvoteordning gik i gang.